

# MISJONITEATED

Nr. 4

18. aprillil 1935

XIV aasta

## Ülestõusmine

„Sa waata, juur maavärisemine sündis, jüst Issanda ingel tuli taevast maha, läks haua juure ja weeretas kivi ukse eest ära ja istus sinna peale. Ja tema nägu oli otsekui wälf ja tema riided walged kui lumi. Aga hirmu pärast tema eest wärisefid hoidjad ja said otsekui surmiks. Aga ingel kostis ja ütles naistele: „Arge kartke mitte, jüst ma tean, et teie otsite Jeesust, kes oli risti löödud. Teda ei ole jüin, jüst ta on üles tõusnud, nõnda kui tema on ütelnud.“

On olnud palju maavärisemisi maailmas. Lühanded inimesed on langenud nende ohwriks. Maetud on palju wäartuslikke warasid. Kuid kahtlemata juurima tähtsujega maavärisemine oli jee, millest räägib meie kirjakohht. Selle maavärisemise algas uus ajajärf inimsoole. See ei olnud hukatusjeks, waid õnnistujeks, tuues esile kõige kallima aarde, maailma õnnistegija, Jeesuse Kristuse.

Ligi kaks tuhat aastat on möödunud. Palju on waieldud Kristuse elu, surma ja ülestõusmise üle. Keegi ei junda teda enam maha matta, kuigi on ehitatud palju haudu ja muretsetud arwuta huff hoidjaid. Selle juure maavärisemise tagajärgi ei junda keegi muuta. Tema haud on tühi, ta on üles tõusnud. Weil on tarwis waid awada filmad, et näha ja mõista jeda juurt jündmuist. Meie jüdamesse peab paisama walgus, et jeast kaofsid pimeduse warjud. Me wajame wäga jeda, jüst elame surmawarju maal. Paulus hüüab: „Et ma wõiksin teda tunda, ja tema ülestõusmise wäge.“

Kas on ülestõusmijel ja jelle wäel nii juur tähtsus? Kahtlemata. Sellega jefjab wõi langeb kõik. „Aga kui Kristus ei ole üles äratatud, siis on meie jutlus tühine, aga teie usk on ka tühine.“ Tõstasi ükfi ei aita, me peame wäge tundma oma jüdames. Wäge, mis purustab meie jüdamed, et Kristus wõiks jeeal olla üles tõusnud. Et tema elu oleks meie elus. Kas mõistame jeda? Sümboolse talituse olemine kõik läbi elanud. Wana elu jai maha maetud. „Sa olete temaga ristimises maha maetud, kellega teie olete ka üles äratatud usju läbi.“

Kristus pole jelleks jeadnud ei päewi ega erilisi pühajid, nagu terve maailm jeda arwab, waid jelleks ta on jeadnud ristimise. See oli üks tema õpetusmärkidest, nii wõrratult jüganaw ja tabaw.

Temaga maha maetud weehanda, et jeast üles tõusta. Milleks? „Sa on meid ka üles äratanud ja taewaste asjade jisse ajetanud Kristuse Jeesuse jees.“ Nii on ülestõusmine pidanud toimuma meiegi elus. See ülestõusmine on meid ajetanud taewaste asjade jisse. Kas olemes jeeal ülewal, wõi olemes ehk weel all haaas? See olenes jellest, kes elab meie jüdames. Kui jeeal on Kristus ja tema ülestõusmismägi, siis olemes taewaste asjade jees. See on wõiduelu. Wimeduse jõudude purustamine. Üst, mis wõidab maailma.

Algkirjakohht tahab meile ütelda weel rohkem. On filmapille meie elus, kus olemes maetud pimedasse hauda. Ja on kivi eette weeretatud, mis kinnitatud pitjeriga. Ümber haua jefjavad wahid ja walwowad. Kõikjal walitjeb surmawõikus. Olemes pimedusejuriigi kütkeis, jurnud oma pattude jees. Kui kauaks? Nii kaua kui toimub juur maavärisemine, tuleb ligi päästew jumalik jõud, walguse kästjal, ingel, ja weeretab ära kivi. Tug-kiit, kelle nägu on kui wälf ja riided kui lumi, kohkuwad pimedusewüürsti teenrid, jaawad otsekui surmiks ja põgenewad. Ja meie olemes wabad . . .

Terve maailm on tänapäew jaatana wõimuses. Tema on jelle maailma jumal. Kõikjale kühwab ta surma ja pimedust. Lühanded elud on maetud, haudade eette on weeretatud hiiglakiwid, mis pitjeeritud patupitjatiga ja ümber jefjavad wahid. Maailm on surmaunes. See uni tahab julgeda usklike degi filmad.

Aga waata, „jel ajal tõuseb juur wüür Mikkael üles.“ Tuleb enneolemata maavärisemine, „ja palju neist, kes mullapõues magawad, ärkawad siis üles.“ „Pärast peab meid, kes me elame ja üle jääme, ühtlasi nendega pilwedes listama Issanda wastu taewa poole, ja nõnda peame ikka Issandaga olema. Kinnitage üksteist nende jónadega!“

Aga tänu temale, „jüst ta peab kui lumingas walitjema kuni ta jaab pannud kõik waenlased oma jalge alla. Wiimane waenlane, kellele ots teha jee, on juur.“

Tähtsam küsimus kõigile on: Kas on Kristus minu elu ja surm minu kasu? Selles peitubki ülestõusmise mõte ja jüu, jüst Kristuse jees elame, juure ja tõuseme üles.

C. Truismann.



# Kui ollakse väsinud...

„Seepärast tõstke jälle üles laiad käed ja väsinud põlved, ja tehke õiged rajad oma jalgadele, et see, mis lonkab, kõrvale ei lähe, vaid terveks saaks.“ Ebr. 12, 12, 13.

See üleskutse on Jumala kogudusele ja eriti neile, kes kind on midagi teinud Issanda jaoks ja nüüd on ära väsinud, kes on käinud eluteed ja nüüd on jellelt lahkumas. Pingutava töö järele tuleb väsimus. Puhates saame jälle uue jõu ja võime uuesti asuda tööle. Ujuasjus tegevusetus aga ei anna uut jõudu, vaid see lõpeb koguni waimie surmaga.

Kuidas avaldub siis ujuväsimus? Ujuväsimuse tunnismärgid on praegu samasugused kui waremgi. Altkoguduse ajal avaldus see esiteks selles, et mõned koguduseliikmed ei võtnud enam järjekindlasti osa koosolekust. Jäädi kodu selles arvamusel, et võime ka üksi teenida Jumalat. Apostel astus selle vastu üles. „Ärgem jätkem mitte maha oma kogudust nõnda kui mõnel viis on, vaid manitsemisega üksteist.“ (Ebr. 10, 25.) Üksit hõõguv üksi ei jää kauaks hõõguma, jahe õht kaotab varsti tema soojuse. Nii on ka usuga. Minult koguduses saab usk alataja kinnitust. Seepärast ärgem jätkem mitte maha kogudust! Puuduja liige võib küll tuua ette palju põhjusi, kuid peapõhjus on ujuväsimus. Teise avalduse ujuväsimuse kohta loeme Osea 11, 7: „Minu rahvas seisab kahewahel, et nemad minust ära taganenud; kui prohvetid teda kõigekõrgema poole kutsuvad, ei tõsta ükski ennast üles Jehoowa poole.“ Jumala sõna kuulutus on usus väsinud inimestele mõjuta. Suttustaja näeb waewa ilmaaegu, kui väsinu ei alga uuesti peale. Koosolekust osavõtt on wälisjeks kombeks. Jumala sõna ei saa mõjutada elu. Jumala lapsed loobuvad Jumala jaoks tegutsemast. Paulusel oli tookord põhjus kirjutada kogudusele ja ka praegusele kogudusele meele tuletada: „Kui me head teeme, siis ärgem tüdigem mitte ära.“ Esimeses juures armastuses oli küsimus: „Issand, mis ja tahad, et ma sulle pean tegema?“ Kuidas peatfin üles näitama oma tänulikkust päästmise eest. Kuidas võikfin kanda vähemalt osagi oma kohustusi Kristuse vastu. — Kristus on meile näidanud tee. „Mis te olete teinud ühele nende vähemate seas, jeda olete mulle teinud.“ Misjonitöö ja ewangeeliumitöö teiste jaoks on tänuawaldus Kristusele. Kui juur rööm oli Jumala lastel algul teha misjonitööd sõnas ja kirjas. Kui heameelega töid nad andeid ewangeeliumi lewitamiseks. Ja tänapäew? Paljud tänapäew ei taha enam midagi kuulda misjonitööst. „Ma olen juba küllalt teinud.“ Teiste saatuse kohta ollakse muutunud üks-

fõrkjeks. See on wäsimuseawaldus, et ei taheta enam midagi teha teiste kasuks. Ollakse väsinud, ja kuidas väsinu võib aidata teist väsinud rändajat!

Kuhu wiib aga wiimaks ujuväsimus? Meil on näide Iisraeli ajalooft. 5. Moos. 25, 17, 18. Iisrael oli teel töötatud maale. Paljud wäsiwad teel, sest nad käisid üksi oma teed; nad lahkusid rahwast ning waenlased begid neile otsa. Nii võib juhtuda Jumala rahwaga ka lõpuajal. Ei saa üksi edasi minna ja wõidelda ning wõita. Me peame read tihedasti kokku tõmbama ja juurimas üksmeeles koos wõitlema ja siis ka wõitma.

Nüüd aga tähtis küsimus: Mis on ujuväsimuse põhjus ja kuidas saab jeda parandada? Piitame inimliku eeskujuga waral kindlaks teha wäsimuse põhjused. Me wõtame ühe mehe Piitafirjast, kes wäsimuse läbi elas ja uuesti sai tugewaks. See mees on meile wäga lähedane, sest temast on üteldud: „Elias oli inimene nagu meiegi.“ Tema elu, tema wõitlused, tema kaotused ja wõidud on peegelpilt meie elust. Tema wõitluse ja eluwäsimusest loeme 1. Kuningate r. 19, 3, 4. Piit warem näeme Eliat kangelasena Karmeli mäel. Kui kindel on tema usk. Kui weendunult ta wõitleb Jumala tunnustamise pärast. Ja kui imeliht oli Jumal awaldanud oma wäge tema läbi. Elias oli oma usu ja tegewuse haritipul. Ja forraga ta langeb juurimasse meeleheitese. Ahastades ja kaheldes ta lahkeb wõitlusest. Temast on jaanud kohustuste ja elu eest põgeneja. Ujuväsimus lähob nii kaugele, et ta ei soowi enam elada. „Wõta nüüd, Jehoowa, mu hing,“ palub ta. Ta on kõrwes. Mis ta tahab sealt leida? Ta otfib surma, sest ta on tüdinud elust. Kui hügewasti võib siiski langeda usumes ja kangelane! Na tänapäew on palju neid, kes on samuti meeleheitese. Nad on kaotanud kõik ja lähewad tagasi maailma — kõrbe. Mis nad wõiwad sealt leida? Minult surma. Sellel maailmal ei ole halastust meeleheitese ja wäsinud inimeste vastu. Kahtlemata Elia soow oleks läinud täide, kui tal kõrwes ei oleks olnud Jumala poolt kaitset. Miks oli Elias meeleheitel ja miks tänapäew nii paljud wäsiwad ja loobuwad ujuwõitlusest? Me katsume teha kindlaks selle põhjused. Esiteks inimene harilikult kahtleb Jumala kohta. Miks Jumal lasseb jeda sündida, küsimise tihti. Ja edasi: Kui on Jumal, siis... Kahtleme Jumala olemasolu, kui ta end ei awalda nagu meie soowikime. On ka weel pettumus inimestest. Miks inimesed ei ole tõe ja õiguse poolt. Kui



adventkuiulutus on Jumala wiimne tõewaldus, mis inimesed ei wõta jeda wastu. Sarnased tahtlused olid ka Elial. Sellele liiaks oli veel üksildustunne. „Issand, ma olen ükski üle jäänud...“ Eks see ole tõsi, et ka meie tunneme end nõrgana ja wäsinuna kui olene ükski. Ja kui ergutaw on siis tunne ja kuidas see kinnitab usku, kui Jumala lapjed on juurel arwul koos. Ja lõpuks wiimane ja tähtsam wäsimuse põhjus on ebadige enesetunne. „Ma pole parem kui mu wanemad.“ Elias mõtles warem, et ta on siiski parem kui teised. Jumal ei jaa tarwitada niisuguseid inimesi, kes peawad ennast paremaks kui teised. Kõik jumalamehed on pidanud minema läbi enesetundmise puhastustule, enne kui Jumal on wõinud neid kasutada. Mõtleme Jesaja. „Säda mulle, ma olen roojane mees huultest.“ Peetrus pidi esialgu tunnistama: „Issand, mine minu juurest ära, sest ma olen patune inimene!“, ja siis ta sai kutsu. Kui Elias oleks ka warem enesest mõelnud, et ta ei ole parem kui teised, siis ta ei oleks annud halastamatut käsku waleprohwetite hukkamiseks. Kahtlemata olid need küll jurma ära teeninud, kuid Elial ei olnud siiski woli täide jaata jurmaotjust. Waleprohwetite hukkamine oli Jumala eeskirjade järele fogu rahwa otjustada. Elias tegi jeda liialdatud õigustundest. On palju neid, kes ka nüüd on oma liialdatud õiglustundest walmis teisi hukka mõistma. Issegi Kristuse jüngrid lasid end wiia niikaugele. „Issand, tahad sina, siis tahame käskida tule taewast

läbi, nagu Elias, ja enesetundmisele peab tingimata tulema. Elia ujuwäsimus ja wõitluswäsimus wiis isegi jurmaihkamisele. „Wõta nüüd, Jehoowa, mu hing.“ Milleks weel elu, kui olen lõhknud seljataga kõik sillad? Kus ma peaksin siis weel minema, kui ma juba tunnen Jumala tõde? Kas minna tagasi maailma? Reed tagasi ei ole enam, on weel üks tee — edasi! Kuidas juhtub Jumal wäsimule?

Ükski inimene ei tulnud Eliaga kõrbe. Inimeste wiha ja põlgus sundisid teda kõrbe. Inimlikust seisukohast ei olnud mingit päästewõimalust wäsinud prohwetile. See on kadunud, kes meele heidab. Kui oleks jündinud Elia tahtmine, siis oleksid ihakaalidest puhtaks tehtud luud annud hiljem tunnustust, kus Ford tundmatu wäsinud rändaja on jätnud oma elu. Kuid Jumal oli temaga kõrbes. Jumala kaitsew käsi oli temaga. Jumal käitub nendega väga õrnalt, kes on ära wäsinud. „Waata, ma tahan siis teda meelitada ja teda wiia sinna kõrbe ja rääkida tema meele pärast.“ Osea 2, 16. Kõrwe waitus peab andma wäsinule enesetundmise. Selkõige Jumal ei tee wäsinule etteheiteid, kuigi nad on wait jeda ära teeninud. Ta õskab wäsinutega rääkida õigel ajal ja õigel wiisil. „Issand Jehoowa on mulle annud hästi õpetatud keele, et ma mõistan jellega, kes wäsinud, õigel ajal sõna rääkida.“ Jai. 50, 4. Meie, inimesed, armastame „ütelda tõtt juu siisse“. Jumal ütleb ka wäsinule tõtt, aga hoopis teisel wiisil. Enne ta koojutab wäsinud prohwetit. Siis pärast jeda ta ilmutab end Drebi mäel. Jumal ei olnud mitte tormis, maawärisemises ega tules, waid waites tajases hääles. Waata, Elias, kuidas on Jumala Waim, ja kuidas oled olnud sina? Kui inimesele näidata, mis on õige, siis ta ise näeb, kus ta on teinud wiga. Seepärast ujus wäsinut tuleb manitseda tajases ja armjas teonis. Jumal annab wäsinule rammu. Sunred on Jumala töötused wäsinule. Jai. 40, 29—31. Kui Elias oli näinud oma wiga siisse, siis wõis Jumal teda jälle tarwitada. Jumal andis talle jälle uue ülesande. 1. Kun. 19, 15. 16. Tee missjonitööd, siis kaob ka sinus wäsimus! Oma unustab oma wäsimuse, kui ta walwab oma haiget last. Issand töotab ka julle uut lootust, uut jõudu ja uut edu. Ta tahab sinuga rääkida armjasti. Tal on ka sinu jaoks ülesanne. Tõõta tema wiinamäel ja ära wäsi ära head tehes. Kui sa kuulud nende hulka, kes on ära wäsinud, siis andku Jumala üleskutsu julle täna uut usujulgust ja jõudu. „Seepärast tõõte jälle üles laisjad käed ja wäsinud põõved!“ Kas tahad sina, et Jumal annab julle uue jõu?

G. Ticsnes.

## Rõõmsat jälleägemist

# Konverentsil Tallinnas

30. maist — 2. juunini s. a.!

maha tulla ja neid ära rikkuda, nõnda kui Eliaski tegi.“ Kristus laitis jeda hukkamõistmiswaimu. Seda waimu laitis ka Jumal Elia juures. Waenlasele kättemaksmine ei ole mitte tugewus waid nõrkus. Eneseülehindamise tagajärjeks on hiljem wäsimus ja pettumus, ja inimene pääseb sellest, kui ta lasseb end wiia teadmisele, et ta ei ole parem kui teisedki inimesed, jeda ta on hukka mõistnud. Mõnikord tullaõie enesetundmisele mõne raskuse



# Üksmeel on tähtis, tõde veel tähtsam

„Siis täitke minu rõõm, et teie võtate ühe-meelised olla ja ühesugust armastust pidada, kui üks hing ja kui üks mees.“ (Wil. 2, 2.)

See Piha Waimu avaldus apostel Pauluse läbi oli ka meie ülempreestri Jeesuse ilim joov oma palves maa peale jääva koguduse eest. Seft kus on üksmeel, seal on ka armastus, rahu ja rõõm.

Siin ei ole kõne üksmeelest, mis saavutatud vastastikkü järeleandmist läbi usklikkude ja usuühingute wahel, waid Kristuse-kaolisejt meelejt. „Seft Jeesama meel olgu teie Jees, mis Kristuse Jeesule Jees ka oli.“ (Wil. 2, 5.)

Tõhiste põhjuste pärast wõib, isegi peab wahelt üksmeelt rikkuma nii Jeltkonnas, perekonnas kui ka usuühingute wahel. Kuid on ka üksmeele rikkumise põhjusti, mis patuks ojutuwad. Jakobus nimetab kadestust üheks jääraJeks põhjusteks. „Aga kui teil wihakadestust ja riidu Juidames on, siis ärge kiidage ja ärge waletage mitte tõe wastu. See pole mitte tarkus, mis ülalt maha tuleb, waid Jee on maine, lihaliit ja kurjast waimust õpitud. Seft kus kadestust ja riidu on, seal on üks Jegane ja selge paha töö.“ (Jak. 3, 14—16.) See põhjus lahutas wariserid, ülemad preestrid ja kirjatundjad Kristusejt, kuigi nad ise ei mõistnud Jeda omas pimeduses. Sel põhjustel üksmeele rikkumine on patt.

Jeesus õpetab, kuidas tema JäreJkääjad peawad käituma teiste inimeste ja usklikkudega. „Kuhu kotta teie iial Jisse lähete, seal ütlege esite: Rahu olgu Jellele kojale. Ja kui iial seal on rahulaps, siis hingab teie rahu tema peal; aga kui ei ole, siis tuleb Jee teie peale tagasi.“ (Luk. 10, 5. 6.) Ja Jakobus õpetab: „Aga õiguse Jemet kiilwatate rahu Jees nende heaks, kes rahu nõuawad.“ (Jak. 3, 18.)

Paulus nimetab lahkhelide põhjusteks riidu, aahnujt ja omakasupüüet. „Ärge tehke ühtegi riidu ega tühja au pärast, waid arwake alanduse läbi ükssteist ülemaks kui iseennast. Ärgu waadaku ükski Jee peale, mis tema oma kasuks tuleb, waid igati waadaku ka Jee peale, mis teiste kasuks tuleb.“ Wil. 2, 3. 4.

Jakobuse ja Johanneuse auahne palwe, et Jaaiks istuda Jeesuse kõrwal, Jai lahkmeele põhjusteks Jitngrite hulgas, mida Jeesus tasalelt noomis ja parandas. Wil määrat omakasupüüid rikub üksmeelt, Jeda mõistab igati iseendast. Kui keegi hindab ligimese ja oma huwistid ühetajaselt, siis ainult on üksmeel wõimalik. Aga omakasupüüdest tulnud lahkheli on patt.

Kuid on ka põhjusti, mis on nii juured ja kaaluwad, et üksmeelt wõib nende pärast ära anda. See on nimelt siis, kui tuleb walejt lahkuda ja tõde wastu wõtta. Näiteks Kristuse ja apostlite ajal

õpetasid Jundi usujeltid ja isegi mõned nende poolt eJitatud kriitlased, et ainult usk Kristusesse ei päästa patust, waid peawad Jektma ohwrid ja pe-Jenitised ja puhastamised. Aaga wari oli ju tõeks läinud ja täis asi oli tulnud ja poolit lõppenud. Eftiõpetus oli piihakirja wastu ja nii kaaluw, et Jeesus lahutas oma koguduse kõigist Jundi usujeltidest.

Prægu õpetatakse jälle Jeda, et Kristus olewat wabastanud künne käsu pidamisest. Kristuse misjoni tõeline tähendus aga on Jee, et Kristuse armu läbi peame ja wõime pidada Jumala kärke ja tärta Jumala tahmist. Siin on meie ja maailma wahel lahkumine. Kas me ei peaks üksmeele pärast teistele Järele andma? — Üksmeel on tähtis, aga tõde veel tähtsam. Kui on walida kas üksmeel wõi tõde, siis peame walima wiimase. Mitte Jee pärast, et Jee on meie Jiin maailmas ka-Julikum, waid et Jee on meie kohus Jumala wastu.

Mis mõista „tõde“ all? Rajame Jeesusel Jellele wastata. „Pühitite meid oma tões, Jekt sinu sõna on tõde.“ (Joh. 17., 17.) Kõik piihakiri on antud Jumalast. Tõde, mida meie uswane, on Piibli siin. Me ei wõi Jeda Jeketada ka oma Jeketuse Järele, waid nii nagu ütleb Luther, et kiri Jeketab kirja.

Jeesus ütles, et peame olema tõele pühitsetud, J. t. eraldatud tõe kuulmisele ja käitmisele. Teistes kohas ta õpetab, et peame armastama Jumalat üle kõige. Aagai siis peame kuulma Jumala sõna, kui Jee kutsub esile lahkmeele inimestega. „Mina olen neile sinu sõna annud, ja maailm on neid wihanud; Jekt nemad ei ole mitte maailmast, nõnda kui mina maailmast ei ole.“ Joh. 17, 14. Kui-Juureks wõib minna lahkmeele inimeste wahel tõe hindamise pärast, Jeda näitawad meile Snnistegija sõnad: „Tõesti, mina ütlen teile, kes kaja, wõi wennad, wõi õed, wõi isa, wõi ema, wõi naise, wõi lapsed, wõi põllud minu ehk armuõpetuse pärast on maha jätnud...“ Mark. 10, 29. „Siis annawad nemad teid ära wiletuse Jisse ja tapawad teid ära, ja teid wihataJte kõigest rahwast minu nime pärast.“ Mat. 24, 9.

Jeesus ütleb edasi: „Kes isa wõi ema rohkem armastab kui mind, Jee ei ole mitte minu wäärt; ja kes poega wõi tüdarta enam armastab kui mind, Jee ei ole mitte minu wäärt. Ja kes ei wõta minu ristida peale ega käi minu Järel, Jee ei ole mitte minu wäärt.“ (Mat. 10, 37. 38.) Kes ei wõta tõde wastu Jee pärast, et tema perekonnaliikmed, sõbrad ja naabrid ei wõta tõde wastu, Jee ei ole Jeesuse wäärt, Jee tähendab, ta ei ole wäärt olema Jeesuse were palgaks igaweseks kuningriigis. Tõde tuleb enam hinnata kui Jugalaslikku ja perekondlikku üksmeelt. „Kes oma elu leiab, Jee kaotab Jeda



# «Talle pulmad»

„Taewariit on ühe inimeje jarnane, kes kuni-  
gas, ja kes oma pojale pulmad tegi.“ Sellise jisse-  
juhatusjega algab Jeesus mõistuskõne, mis sisaldab  
juurima ja õiljama õpetuse lumastusplaanis.

Pulmapeol on wanim ajalugu, mis suurejoo-  
neliselt filma paistab homnikumaa rahwaste  
juures, kus pulm oli suurjündmuseks. See oli  
lõbu ja rõõmu päew. Sellest wõtjid kõik oja, nii  
wanad kui ka noored. Seal oli kuulda „rõõmus-  
tuse häält ja rõõmu häält, peigmehe häält ja pruudi  
häält.“ (Jes. 7, 34). Pulmapeol seotakse armas-  
tuse jidemeid. Seal töötatakse elada ei mitte ainult  
endale, waid iiksteisele. Seal antakse truuduse ja  
ustawuse wanne, mis peab maksma maijeist elust  
igawese ajani. See on tõesti austamiswäärt kom-  
me, mis esimene inimpaar kaasa tõi oma esimejest  
pulmapaigast — Eedeni aiast. Selle õilja pruugi  
wõtub Jeesus tabawaks sümboliks inimeje ühendu-  
sest jumalusega. Wiellumise kohta oli jumalik  
käsi inimejele: „Seepärast jätab mees oma isa ja  
ema maha ja hoiab oma naise poole, ja nemad pea-  
wad üts liha olema.“ See kõik maksis nii mehele  
kui ka naisele. Inimejele, kes tahab ühineda  
oma Jumalaga, on antud tingimus: „Kes isa wõi  
ema enam armastab kui mind, see ei ole mitte mi-  
nu wäärt, ja kes poega wõi tüdart enam armastab  
kui mind, see ei ole mitte minu wäärt.“ „Unusta  
oma rahwas ja oma isa koda, siis ihaldab kuni-  
gas wäga su ilu; sest tema on su Issand.“ Ka siin  
täidab õigel ühinemisel juur rõõm mõlemate jüda-  
meid. (Luk. 15, 7; Jes. 61, 10).

Pulmapeole pidi hästi ette walmistuma. Sa-  
rikkult andis peigmees pruudile kallihinnalisi  
kingitusi. Abraham saatis oma sulase neljakümne  
kaameliga ja „kõrkjugu ijanda waraga“, et Siisale  
naisi ostida. Tuleks märkida, et homnikumaa  
kombe järele pidi kas peigmees wõi tema isa pru-  
dile saama kingitusi wõi ehteid. Kingitusi wõi  
ehteasju pidi pruut wäga hoidma. Sarrilikult kan-  
dis pruut ehteasju oma kaelas.

Kui Jumal tegi oma rahwaga Siinai mäel  
armastuse lepingu ehk seaduse, andis ta temale  
juurima kaasawara — kümme käsku, mida Siisrael  
pidi wäga hoidma ja kaitsma, sest nende kaotami-  
sega oleks ta ka kaotanud oma au. Kuningas Taa-  
wet hindab neid üle tuhandete kulla- ja hõbetük-  
kide. Salomon käsi neid kaela ümber siduda ja  
nimetab neid „hingele eluks, ja kaelale armu-  
chteks.“ Esjekieli 16. ptk. nimetab Jumal oma rah-  
wast „täiesti ilusaks minu ehte pärast, mis ma  
su ümber panin.“ Käjuõpetusele järgnes veel teine  
kingitus — armuõpetus, „mille läbi meie kõige  
hüremad ja kallid töötused on armuannuks antud  
et teie nende läbi jumalikust olemisest peate oja  
jaama.“

Nüüd waatlame pulmi iikisajajalt. Sellets  
kuuluvad: pulmakorraldaja, peigmees, pruut, paik,  
kus pulmi peetakse ja pulmalised. Nii kui  
leiamme Siisaki pulmas, oli pulmakorraldaja tema  
isa Abraham, mis ka üldijelt oli kumbeks hom-  
nikumaa. Nii siis peame leidma taewariigi pul-  
maijanda, kes „Wana päewist“, ehk jelle kuningas,

ära, aga kes oma elu ära kaotab minu pärast, jee  
leiab jeda.“ (Salm 39.)

Rahwaga sõpruse ja iiksmeele hoidmuseks  
Pilatus müüis tõe, mõistes siitku Jeesuse jur-  
ma. Ta arwas jellega enesele head tegewat...  
Kuid wastandina jellele tegutses Paulus. „Ja  
nüüd waata, mina waimus seotud lähen Jeruusa-  
lemma ega tea mitte, mis mulle seal wõib juhtu-  
da... Aga mina ei hooli sellest midagi, ei pea ka  
oma elu ise mitte kalliks, et mina aga oma elukorra  
rõõmuga lõpetan ja ameti, mis ma olen saanud  
Issanda Jeesuse käest.“ (Apt. 20, 22—24.) Sur-  
mani uskawa tõetunnistaja Pauluse jurm ei tähen-  
danud muud kui elukrooni tallele-panekut,  
mille Jeesus annab temale oma tulekul. (2. Tim.  
4, 6—8.) Pauluse motto oli: „Nõnda räägime  
meie, ei mitte nõnda kui inimeste, waid Jumala  
meelepärast, kes meie jüdamed läbi katsub.“  
(1. Tes. 2, 4.)

Tänapäew jüudistatakse adventfogudust, et ta  
ei ühine teistega oma õpetuspunktide järeleandma-  
tuse pärast. Me ei ütle, et me ei taha, waid me ei

wõi jeda teha, ja häda meile, kui me jeda teeksim.  
Sest me ei õpeta oma õpetusi, waid jelle õpetusi,  
kes ütles: „... ja neid õpetades pidama kõik, mis  
ma teile olen käskinud.“ (Mat. 28, 20.) Mitte  
kangekaelsusest pole Jumala lapsed olnud tõele jö-  
nakuulelikud, waid alandusest nagu nende eelkäija  
Jeesus, „kes alandas iseennast ja sai sõnawõtlikuks  
jurmami ja pealegi ristijurmami.“ (Wil. 2, 7—8.)  
Jeesus andis tõele tunnistust ka siis, kui beda iik-  
smeele rikkumise pärast jurma pandi. Jeesus hin-  
das iiksmeele kõrgelt, aga tõele weel kõrgemalt.

Inimesed on walmis rikkuma iiksmeele kulla  
ja waranduse pärast, kuipalju kannatlikumalt peal-  
sid jumalafartlikud kandma iiksmeele kaotuse iket,  
kui see on tingitud Jumala tahtmise täitmiseist,  
„mida tuleb enam ihaldada kui kulla.“ (Laul 19, 11.)

Meie, kes Jumalat ja tema tött (sõna) üle  
kõige hindawad, maksab ka töötus: „Ja nüüd an-  
nan mina teid, wennad, Jumala ja tema armu sõna  
hoole, kes wägew on illes ehitama ja teile andma  
pärandust kõikide seas, kes on pühitjetud.“ (Apt.  
20, 32.)

J. Daniel.



kes pojale pulmad tegi", j. o. meie Taewase Isa. Peigmehele, kes läks pruudile vastu, valmistas juurt rõõmu tema parim sõber, ja kui see kuulis teiste seas ka peigmehe õnneliku häält, siis oli ka tema eriti rõõmus. Niisugune peigmehe sõber ja eelkäija oli ristija Johannes, kes ütles: „Kellel pruut on, see on peigmees; aga peigmehe sõber seisab, ja kuuleb teda, ja on väga rõõmus peigmehe hääle pärast; jeesinane mu rõõm on nüüd täis saanud.“ (Joh. 3, 29). „Kas võib pulmarahwas kurb olla, niikaua kui peigmees nende juures on?“ küsis lord Emmistegija, „aga päewad tulewad, mil peigmees neilt saab ära wõetud, siis paastuvad nemad.“ (Matt. 9, 15). Peigmees läks Isa juure aset valmistama, nii kui seda õppisime Melkiseedeke preestriametist. Pulmi peeti harilikult ainult peigmehe kodus. Seega peab siis ka pulm olema taewas aga mitte maa peal.

Matt. 25. ptk. põhjal usklikud ootasid peigmeest siia maailma oma pruuti ära wiima 1844. aastal, kuid see oli juur pettumus. Peigmees tuli, kuid mitte siia maa peale, waid kõige pühamasse paika.

„Meie ülempreestri Kristuse astumine kõige pühamasse paika, et seda puhastada, nii kui see on tähendatud Tan. 8, 14, ja Nimeise Poja tulemine selle juure, kes Wana päewist, mis tuuakse meie silme ette Tan. 7, 13, ja Issanda tulemine oma templi juure, nii kuis seda kuulutas ette prohwet Malakia, on kirjeldused ühest ja samast jündmusest. Seda tähistatakse ka peigmehe pulmatulekuga, nii kui see on kirjeldatud Kristuse tähendamisesõnas kuuhest neist Matt. 25. peatükis.

1844. aasta juul ja juugil kuulutati: „Waa-ta, peigmees tuleb!“ Naks tarkade ja rumalate neitjide läbi kujutatud klassi olid ilmunud — üks klass ootas rõõmuga Issanda ilmumist end innuga ette valmistades temale wastumineküks; teine klass, kes hirmust mõjutatud ja ainult tunneteist aetuna, rahuldus ainult tõe teooriaga, kel aga puudus Jumala arm. Kui peigmees tuli, läksid need, „kes olid walmis, temaga pulma.“ Siin see peigmehe tulek leiab ajet enne pulmi. Pulm kujutab Kristuse riigi wastuwõtmist.“ — („Der große Kampf“, lhf. 457.)

„Dodake siin; ma lähen oma Isa juure kuningriiki vastu wõtma; hoidke oma riided puhtad ja pea tulen ma pulmast tagasi ja wotan teid vastu enese juure.“ Siis tuli üks pilwewanker, mille rattad olid otjekui tuleleegid, ingliteist ümbritsetud, sinna kohta, kus oli Jeesus. Ta istus wantrisse ja teda wiidi kõige pühamasse paika, kus Isa istus. Seal nägin ma Jeesust, juurt Ülempreestrit, Isa ees seiswat.“ („Kogemused ja nägemused“, lhf. 41.)

Gelmist mõistame, et nimetatud pulmad peetakse taewas, kõige pühamas paigas, kus Jeesus wõtab vastu oma Isalt „walitsuse, au ja kuning-

riigi.“ Ka maistel walitsejail oli kombeks walitsuse wastuwõtul korraldada pidu, mida hüüti pulmaks, kus walitseja end kihlas oma kuningriigiga, nii kui sellest kirjutanud Dshhausen ja teised.

Zärgmine küsimus oleks:

Kes on Talle pruut?

Üldjoontes Piibel sümboliseerib ehk kujutab meile kogudust naisena ja Kristust mehena. Kuid taewases Talle pulmas ei ole kogudus mitte see pruut, sest ta ajub alles maa peal. Johannelele näidati Patmojel teda ja ingel ütles temale: „Tule, ma tahan sulle näidata pruuti, Talle naist. Sa tema wiis mind waimus ühe juure ja kõrge mäe peale, ja näitas mulle juurt linna, pihta Jeruusalemma, mis taewast maha tuleb Jumalast.“ Jln. 21, 9, 10. Selgemalt ei wõi keegi seletada, kui see siin on üteldud, et Talle pruut on uus Jeruusalem taewas. Mis pärast nimetatakse siis Jeruusalem Talle pruudiks? Seda mõtet käsitab pilklikult juba prohwet Jesaja ja Paulus seletab nende kahe Jeruusalemma tähendust ning lisab, et „Jeruusalem, mis ülewal on, see on wabanaine, mis meie kõikide ema on. Sest kirjutatud on: Ole rõõmus ja sigimata, kes sina ei kanna ilmale; tõsta häält ja ütenda wäga, kes ja lapsewaewas ei ole, sest sel, kes mehe-ta on, on palju enam lapsi kui sel, kellel mees on.“ Gal. 4, 26, 27. Mariel Jeruusalemmas oli palju lapsi, aga ta orjas oma lastega pattu. Jeesus jättis taewase Jeruusalemma maha, mil põhjusel teda „wabaks“ nimetatakse ja tuli maist päästma tema lastega, kuid teda ei wõetud vastu. „Sa kui tema ligi sai ja linna nägi, nuttis ta tema pärast.“ Taewasel, kui wabanaisel, pidi siiski palju enam lapsi olema, j. o. waimulapsi ja sel põhjusel nimetab Paulus teda „meie kõikide emaks.“ Sellega kooskõlas hüüab Jesaja 9, 5. Jeesust Kristust ka „igawejeks Isaks“. Jumala rahwas on siis loomulikult nende lapsed. Abraham tundis selle kodulinna järele juurt igatjust nagu laps tunneb oma ema järele juurt igatjust. Sinna lähewad peaaegu kõik rändajad ja ootajad oma Lumastaja saatel.

Kes on need külalised pulmas?

Matt. 22. leiame, et enne pulmi kuningas läks neid waatama, „kes lauas istusid“. Pulmanaja üks oli harilikult awatud kõigile, kes tahsid tulla, nii kurjadele kui ka headele. Ei ole raske mõista, et need külalised wiibiwad siin maa peal.

„See on selge, et pihta linn esitab pruuti, ja need neitsid, kes läksid wälja paigmehe vastu, on koguduse kujutus. Ilmutamise raamatu järele on Jumala rahwas need pulmawõõrad ehk külalised. Kui nad on waid külalised, siis ei wõi neid mitte pruudiks pidada. . . See kuulutus: „Waa-ta, peigmees tuleb!“ nii kui see 1844. a. juul kuul-



tati, põhjustas tuhandeid ootama peatjet Issanda tulekut. Kindlaks määratud ajal tuli peigmees, aga mitte jelle maa peale, nii kui tema rahvas seda ootas, vaid jelle Wana juure taewas, pulma, oma riiki vastu wõtma. „Kes walmis olid, läksid temaga pulma, ja üks pandi luffu.“ Nende oja-wõtt pulmast ei olnud isiklikult veel mitte määratud, sest pulm on taewas, kuna nemad on alles maa peal. Kristuse järelkäijad pidid „oma ihandat ootama, millal tema pulmast lahhtub,“ (i. o. tagasi tuleb). Nad peawad tema tööst aga aru saama ja temale ujus jälgima, kui ta fisje läheb Jumala ette. Selles mõttes võib ka neist ütelda, et nad läksid pulma.

Tähendamisõna järele oli neil, kes pulma läksid, oli ühes lampidega. . . Ujus jälgisid nad tema tööd ülewal pühas paigas. Ja kõik kes pühakirja tunnistusel vastu wõtawad need kōed ja ujus jälgivad Kristusele, kui ta Jumala ette astub, et täide saata wahemehe wiimast tööd, ja jelle lõpul vastu wõtta oma riiki — neid kõiki tähendatakse nendega, kes pulma läksid.“ („Der große Kampf“, lhf. 458, 459.)

#### Külalistele järelewaatus.

„Siis läks kuningas fisje neid waatama, kes lauas istusid, ja nägi seal ühe inimese, kellel pulmariiet ei olnud seljas.“ Põhimõtteliselt oli see kuninglik pulm ja wastawalt jellele pidi iga küllaline end ka riietuma kuninglikult. Riiete kohta oli Jumal juba wanas seaduses annud kindla eeskirja: „Ja ja pead Aaronile, oma wemmale pühad riided tegema kuld ja iluks.“ 2. Moš. 28, 2. Hariliku preestri kōub oli walgest linajest riidest, ümbritsetud sinisewärwiliise wõõga. Peas oli tal walge müts. Pühapaika minnes ta pidi kingad jalast ära wõtma ja oma käsi ning jalgu weega pesema. See oli sümboliks uuele seadusele. Uue seaduse kuningliku preestriametis riiduse ilu ei ole mitte wäline, vaid seesmine.

Pulmariie oli kuningas poolt: „Kuninga tütreid on ehitud ju kallite eheteaga . . ., siis ihaldab kuningas väga ju ilu . . .; kõik kuningas tütre au on seespidi, tema riie on kullast kilpjalmi kootud.“ (Paul 45.) See on „puhas elu“, „jüdamis jalaja inimene, hulkamineinata tajaja ja walke waimu kōmbes; see on kallid Jumala ees.“ (1. Petr. 8, 2—4.)

„Tähendamisõnas Matt. 22. tuakse seesama pulmapilt, kus selgesti näidatakse, et uurimiskohus on enne pulmaaega. Enne pulma tuleb kuningas fisje külalisi waatama, et näha, kas kõigil on seljas pulmariie — puhas iseloomu-kōub, „ära pestud ja walgeks tehtud Talle weres . . . Selle iseloomu-puhastustöö, nimelt jelle otjustamise, kes on walmis Jumala riigile, teeb uurimiskohus, pühapaiga lõpptöiming ülewal. („Der große Kampf“, lhf. 459.)

„Tähendamisõnas nimetatud pulmariie kujutab puhas, weatut iseloomu, mida omawad kõijed Kristuse järelkäijad. Kogudujele antakse „jelga panna puhas ja hiilgaw kallid linane riie“, et ta oleks „kogudus, kel ei ole ühtegi wiga ega kortju, ega muud jellejarnast.“ „Sest kallid linane riie,“ ütleb kiri, „on pühade õiged teod.“ See on Kristuse õiglus — tema weatu iseloom, mis usu läbi antakse kõigile, kes teda vastu wõtawad oma isiklikuks õnnistegijaks. . .

Pulmapeole ilmunud külalised wõttis kuningas põhjalikule ülewaatussele. Minult need, kes olid tema nõudmist täitnud ja pulmakõuega riidetunud, leidsid wastuwõttu. Nõnda jünnib ka ewangeliiumipeo külalistega Talle õhtusöömaajal. Kõik peawad alluma juure kuningas põhjalikule ülewaatussele ja ainult need, kes kannawad Kristuse õigluse kōube, leiawad wastuwõttu.“ („Koguduse eeskirju ja elu“, lhf. 134, 136.)

#### Lõppwaatus.

„Ja üks pandi luffu!“ Uffe lufustamisega lõppes jissepääs pulmakotta. Salastaja ja armuline, pikameeleline ja kannatlik Jumal ei kōule enam ühegi patuse ega ka oma meeletu lapse palwet. Otjustamise wiimane kell on löönud. Sirmus ja õudne tunne täidab uffe taga koputajate jüdant. Otjekui Noa päewil. Armuaeg on möödunud patustele igawesti!

„Tga asi oli kas eluks wõi jurmaks ära otjustatud. Sel ajal kui Jeesus pühapaigas oli teeninud, oli kohut pectud õigete jurmude ja siis õigete elawate üle. Kristus oli oma riigi vastu wõtnud; tema oli lepitus-ohwri oma rahwa eest toonud ja tema patu ära kustutanud. Taewa alamate arv oli täis. Talle pulm oli lõppenud ja kuningriik, wägi ja wõim kogu taewa all anti Jeesusele ja õnnistuse pärijatele; Jeesus pidi kui kuningate kuningas ja kõigi isandate Issand walitsema.“ („Kogemused ja nägemused“, lhf. 229.)

Peigmees lahkus pulmast ja tuleb oma taewase jaatkonnaga seda tõelist ootajat ja walmistatud naist kōju wiima. Taewased koorid algawad rōõmulaulu, mis taewastel wõlwidel kajakab „otjekui juure wee kohijemine“ ja „otjekui kange pikje müriemine“, kuid siiski on kuulda selgesti need sõnad: „Sallehuuja! Sest et Issand, kõigewägewam Jumal, kui kuningas walitseb. Rōõmustagem ja õlgen väga rōõmsad ja andkem temale au, sest et Talle pulmad on tulnud, ja tema naine on emast walmistanud. Ja temale anti jelga panna puhas ja hiilgaw kallid linane riie; sest kallid linane riie on pühade õiged teod. Ja tema ütles mulle: Kirjuta: Sündjad on need, kes Talle pulma õhtusöömaajale on kutsutud.“ (Jlm. 19, 6—9.)

Lajeks armas Jumal igat kaaswõttelejat, kes neid sõnu loeb, ja ka mind jellest juurest õhtusöömaajast oja wõtta!

L. Niffar.



### Kes on ustav ja mõistlik majapidaja?

„Kes on nüüd üks ustav ja mõistlik majapidaja, keda isand oma pere üle paneb, neile õigel ajal seatud rooga andma? Sumis on see julane, keda isand tülles nõnda leiab tegewat! Tõesti, mina ütlen teile, et ta teda kõige oma wara üle paneb.“ Luk. 12, 42—44.

Sumistegija toob siin näite maijast majapidajast, kelle isand on läinud kaugele ja kes peab nüüd tema pere eest hoolitsema, andes neile „õigel ajal seatud rooga“, kuni isand tuleb. Selle näitega harilikust elust Sumistegija tahab walgustada meie waimulikku tööd ja ülesannet.

Majapidamine ja peretoitmine maijes elus polegi nii lihtne nagu mõned arwawad, waid see nõuab palju hooljat plaanitsemist, tööd ja ettevalmistust. On palju perekondi, kuid ainult wähejed rõõmustawad hea majapidamise üle; on palju perenaisi, kuid ainult wäike osa neist annab oma perele „õigel ajal seatud rooga“.

Õhki majapidamine ja pere eest hoolitsemine pole veel kaugeleki jõudnud oma nõutawale tasemele, wõib jelles jüiski inimeste juures üldiselt näha palju tööd ja ettevalmistust.

Õige majapidaja mõtleb oma pere toitumisele terve aasta aega ette. Ta töötab jelleks kewadel, siis, kui on külmiaeg. Siigisel paneb ta kokku tagawaraks kõik jelle wilja, mis on tarwis talwel tema pere toitumiseks. Kuid jellest weel ei aita, et toidunained on tagawaras. Et peret dieiti toita, jelleks peab tehtama iga nädala ja päewa jaoks ettevalmistusi. Perenaine teab õhtul, mis ta annab oma rahwale jüia järgmisel hommikul, kuidas ta jelle toidu valmistab ja millises koosjeius kannab lauale. Ja hommikul on tal teada, millega ta toidab oma hoolkajuid lõunaajal, ning juba lõunaajal mõtleb ta jellele, mis neile oleks kohane roog õhtuks.

Sumistegija aga näitab, et me peame olema temale ustawad ja mõistlikud majapidajad waimulikus elus. Samuti kui ajalikus elus on palju majapidajaid, on neid palju ka Jumala riigi töös. Kuidas on aga meie waimuliku majapidamisega? Kuidas on nende toitumisega, keda Issand on usaldanud meie hoolde? Kuidas on meie hingamispäewakooliga? Kuidas täidan mina, kui õpetaja, oma ülesannet? Kas teeme siin sama hooljalt ettevalmistusi, kui ajalikus majapidamises? On minu waimuliku pere toitmine sama tähtis kui maije pere toitmine, wõi weel tähtsam? Millest pean Sumistegijale ford aru andma?

Paljud hingamispäewakooli õpetajad ei täida oma ülesannet küllalt ustawalt ja täielikult; nad ei anna oma perele õigel ajal seatud rooga. Eriti

tuleb jeda ette wäiksemates kogudustes ja maal. Mitmed mõtlewad, et see on tähtsusetu, õpetajal wõi küsijal õppetükki hoollega õppida, et siis paremini küsida wõida. Mõteldakse, et kui me kõik ühte moodi teame, küll siis juba kuidagi läheb, ja siis wõib ka hingamispäewa hommikul ükskõik keda küsijaks määrata. Kas niisugust asja jünnib ka harilikus koolis? Kujutame ette, kui algkooli õpetaja mõtleb: „Kui ma tean sama palju kui õpilased, siis on hea küll.“ Ja kui siis õpilased tulewad hommikul klassi, siis wõetakse ja pannakse järsku ükskõik keda nende seatud õpetajaks! Mis oleks wiimaks niisuguse tegewuse tulemus? Kuid nii armastawad mõned teha hingamispäewakoolis.

Mõnes kohas üteldakse, et me ei saa õppetükki fordajat ega küsijat nädal aega ette ära määrata, sest ei ole ju teada, kas inimene saab jellel päewal tulla. Ühele wemmale tehti reede õhtul ülesandeks järgmisel päewal hingamispäewakoolis õppetükki forrata; ta lubas jeda teha. Kuid hingamispäewa hommikul ütles see wend ilma suurema põhjuseta hingamispäewakooli minekust ära. Mii ei hinnanud ta küllalt jeda eesõigust, et keda oli määratud majapidajaks, kes pidi perele andma õigel ajal seatud rooga.

Kuidas on aga siis, kui meil on mõni ajalif ülesanne ette fawatsetud, kas siis ka nii kergesti loobutakse? Ei! Siis minnakse ennemini läbi tulest ja weest, aga ettewõtte peab läbi jüidama. Kuid Issand küsib: „Kes on nüüd usaldusväärne mõistlik majapidaja, keda isand oma pere üle paneb, neile õigel ajal seatud rooga andma?“ Inimesed mõtlewad aga jelle ülesande olewat nii wäheste tähtsusega, et jelle tulemusena ei saa nädala ega ka päewa wõrra ette määrata, kes õppetükki fordaks ehk kes jeda klassis läbi wõtaks, sest keegi ei wõi olla kindel, kas iist, kes on jaanud jelle ülesande, tuleb hingamispäewakooli wõi ei. Hingamispäewa hommikul wõetakse siis keda juhtub. Kuid jelline tegewus ei anna joowitud tagajärgi. Kuidas tundub see, kui pererahwas tõuseb hommikul üles, kuid keegi ei tea, kes peab täna jüia tegema, ja siis wõetakse wajaduse forralt keda juhtub: üksford perenaine, teineford peremees, kolmaskford poeg ja wiimaks julane, kes siis enne toidu valmistamist peab weel hakkama ostima tooraineid? Ja kui lõunaajal samuti jünniks! Kas pere saaks siis dieiti toidetud?

Mõni õpetaja tõuseb hingamispäewa hommikul püsti ja algab oma õppetükki küsimist: „Ma pole jaanud dieiti õppetükki õppida, ma ei tea küigi palju; teie teate wast rohkem kui mina.“ Kui ja nii

(Särg 48 lht.)



## Kristuse eeskuju meile

Kristuse elus esinemad selged põhijooned misjonitööle. Need põhijooned on nii tähtsad, et neid ei jaagi liialdada. Kristus ei alistunud iialgi argusele. Kõrdagi ta ei loobunud tööst. Tal polnud kunagi tunne, et on teinud wõi annud liig palju. Ta ei ütelnud ära ebameeldivast ülesandest ega keeldunud wastust andmast. Tema püüie oli anda tunnistust Jumalast ja päästa kadunud. See eesmärk oli tal igal pool — tempelis, kõrwes, pulmas, matusel, hingamispäewil ja äripäewil ning kui ta oli üksi wõi rahwa keskel. Ta alati täiendas oma töowiise ja avaldas jelles imestatamat osawust ja tarkust.

Soopis erineb on mõne koguduseliikme nõrk misjonitegevus Kristuse tulidusest! Nad töötawad siis, kui see neile paistab olawat tarwiline, ja jätawad töö järele siis, kui heaks arwawad. Nad ei tee oma oja juurnädalal ega teistel ühistel ettewõtetel. Nad leiawad tööst loobumiseks enam wabandusi kui meie esivanemad Eedeni aias, kus Adam meeretab süü Gewale, ja Gewa omakorda maale. — Laiik hülane (Mat. 25) kästi heita sügawaimasje pimedusse. Teda nimetati kõlbmatuks julajeks mitte tema tehtud töö, waid tema tegemata töö pärast. Tõesti, rohkem inimesi lähleb hukka mitte seepärast, et nad on teinud kurja, waid et nad pole teinud head. Oh, et Jumal ärataks meie liikmed igal pool, et nad astuksid täie tõsidusega hingede päästamise tööle!

Kuid me oleme ta rõõmsad ja tänuelikud, et eel-pool nimetatud kurwad nähted ei maksa kõikide

**„MISJONITEATED“****ON ADVENTKOGUDUSTE HÄÄL.**

kohta. Suur hulk armastab Jeesust. Nad toowad andeid misjonile ning palwetawad ja töötawad kadumite jaoks. Nii palju kui lubab aeg ja jõud nad wõtawad rõõmuga oja igast tööst. Jumal näeb neid paljusid usklikke ja ta hoiab neid rahutuste aegadel. Kui wiimjed seitse muhtlust wälja walatakse, siis on pühad inglid nende kaitseks.

Weel on teine põhijoon Kristuse töös, mida tuleb nimetada. See on tema alatine edasiiminef. Jeesus oli oma töös pealetungiw. Ta riündas efsituse ja watu kaitsewalli. See on põhjus, miks ta andis nii paljudele termise, ja puhastas templi, mitte üks kord, waid kaks korda. Ta ei kartnud

mingit wastupanu, waid läks järjeft edasi. Jeesus ei tunnud tagasitõmbumist ega lüüasaamist. Matasa ta tegi plaane suuremateks tegudeks. Ta ei jätnud tööd enne järele kui see oli tehtud. Mitte enne kui alles wiimjel filmapilgul, ristil olles ta hüüdis: „See on lõpetatud.“

\*

Me oleme oma misjonitöös jõudnud otjusta-wale ajale. Just nüüd on awatud meile peaaegu kogu maailm. Me saame kutsed kõigist maadest, wälja arwatud üks, et neile wiia kuulutust. Me ei tohi olla hoolitud. Oma wõime ja püha tulidusega peame minema edasi kõikumatult ja järjekindlalt. Ühenduses õelduga mõtleme oma misjonianetele. Meie diwisjoni sissetulekud wiimajel kahel aastal on wähenenud, siiski loodame ja palume juurekaswu 1935. aastal. Me tahame tööd laiendada. Sellega ei tohi wiivitada. Jumal kutsub meid juure wõtma messi tööpõldusid. See asjaolu annab juurnädalale sel aastal juure lähenduse Põhja-Euroopa diwisjonis. Palju tähtsaid plaanisid on ees.

On maa-alasid, kus peame algama tööd. üks neist on Libeeria. See maa on raske põld. Praegu on seal kaks misjoniperekonda, kes on teinud lootustandwa alguse. See on hädaohtlikem ja eba-terwislikem misjonipiirkond Aafrikas. Rahwas on seal surmawas pimeduses. Peale selle tuleb nimetada Kameruni. Ka siin on tehtud hea algus, kuid mis on üks wäike misjonijaam kogu prantšuse Ida-Aafrika kohta, mis on suurem kui Euroopa ja miljonite elanikkudega? Wäljawaated adventkuulutusele Põhja-Ida-Afgeerias on juurimad jelles diwisjonis. On weel lõunapoolne oja Suu-

**„MISJONITEATEID“****LOEB IGA ADVENTKOGUDUSE LIIGE.**

daniit. See maa-ala kuulub Uganda misjonijaa-male. Üks noor misjonär algab sel aastal siin töö, kui meil jatkub wahendeid teda sinna läkitamiseks.

Kõiges misjonitegevuses on tarwis meie Sunistegija-taoliit enesetalganiije ja tuliduse waimu. Palwetagem ja töötagem töö edenemiseks!

L. S. Christian.



Urto	Osafondade nimes	Liihmeid juure tulnud	Liihmeid lahjunud	Praegune liimete arto	Juniorid	Roffu n.-o. liimneid	Reformistid osavõttjaid	Aruandjad tööst	Aruandjate %	Aste	Nõulogu foosol. peetud	Noorte läbi kogudulekse	Risitud noori üldse	Toimfondade liimneid	Piiblitunnid	Misjonitööd	Niituid foosol. toodud	Niituid abisatud	Paigutatud	Riideid antud	Toiduaineid antud fg.
1	Uija	3	—	10	—	10	7	9	90	3	—	—	—	—	40	30	—	32	24	—	—
2	Ulavere-Bitav.	—	—	5	—	5	—	5	100	1	—	—	—	—	16	23	11	4	—	2	—
3	Haapsalu	—	—	5	—	5	5	5	100	1	—	—	—	—	27	16	4	3	—	—	—
4	Tõgeva	1	—	6	—	6	4	4	66	5	—	—	—	—	40	30	10	10	23	1	1,5
5	Järva-Joani	—	—	9	—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Käru	—	2	2	7	9	2	2	100	1	—	—	—	—	60	30	10	2	5	2	—
7	Lelle	—	—	8	—	8	8	8	100	1	—	—	—	—	28	21	18	2	2	2	—
8	Määri	—	—	6	—	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
9	Narva	—	—	19	—	19	10	13	68	4	—	—	—	19	26	12	63	8	5	—	1
10	Nõmme	—	—	11	—	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11	Paadermaa	—	—	4	—	4	4	3	75	3	—	—	—	—	18	1	—	1	1	—	—
12	Paide	—	—	11	2	13	13	11	100	1	—	—	—	—	67	5	5	2	1	—	—
13	Põltsamaa	5	1	14	3	14	11	11	100	1	—	—	—	—	29	180	14	37	39	—	—
14	Pärnu	—	—	14	3	17	14	14	100	1	1	—	—	—	81	254	131	235	7	2	10
15	Rakvere	2	—	14	—	14	14	14	100	1	9	—	—	13	41	105	29	25	24	8	5
16	Saaremaa	1	1	14	—	14	4	9	75	3	—	—	—	—	42	45	13	10	—	2	10
17	Tallinn I	—	1	27	9	36	25	12	44	9	6	—	—	27	45	48	18	27	15	2	1
18	Tallinn II	—	1	27	—	27	25	17	63	6	6	—	—	27	66	38	30	84	33	5	1
19	Tallinn III	2	—	16	—	16	14	16	100	1	6	—	—	16	152	163	64	24	4	4	—
20	Tapa	—	—	4	—	4	—	3	75	3	—	—	—	—	7	2	15	—	—	—	—
21	Tartu	8	5	48	7	55	29	46	96	2	8	—	1	48	189	116	52	71	57	7	—
22	Tõrva	—	—	4	3	7	4	4	100	1	1	—	—	—	16	36	40	16	9	—	—
23	Türi	3	—	4	—	4	4	4	100	1	—	—	—	—	59	54	14	10	—	—	—
24	Uueküla	—	—	2	—	—	—	2	100	1	—	—	—	—	18	11	10	57	30	4	—
25	Wakla-Rummu	—	—	2	—	—	—	1	50	8	—	—	—	—	—	2	2	—	3	1	—
26	Wana-Kuuste	—	—	3	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
27	Wiljandi	—	1	7	3	10	6	4	57	7	—	—	—	—	33	20	21	23	7	—	—
28	Liidu M W	3	—	10	—	10	—	4	40	10	—	—	—	—	9	44	28	10	18	3	—
<b>Juniorid</b>		25	12	303	37	340	203	221	73	—	37	—	—	160	1009	1286	602	695	307	45	29,5
			3				20	23			—	—	1	—	16	11	19	33	3	3	—
<b>Roffu</b>		25	15	303	37	340	223	244	73	—	37	—	1	160	1025	1297	621	728	310	48	29,5

## Teateid MV-lasile

### Noortepäevade ja puhkelaagri

aeg on uniooni otsusega muudetud. Algus on 24. juunil pärast lõunat ja lõpp 30. juuni õhtul.

Kulude katmiseks on uniooni nõulogu otsustanud:

1) Iga osavõtja laagrist maksab liidu kassasse laudu 4 krooni laagri majanduskassasse.

2) Palutakse, et kõik noorjoo-kassad annaksid 25% oma kassajeiust liidu noorjoo kassasse laudu laagri majanduskassasse.

3) Singamispäeval, 4. mail (või ka muul ajal), noored korraldagu erikavaga koosolek, millal teha togu forjandus laagri heaks. Saadud summad

lähewad liidu kassasse laudu laagri majanduskassasse.

4) Noortepäevade wiimajel päeval korraldatakse laagris kooride ja orkestrite ühine laulu- ja muusikapäew. Kõik noorjoo osafonnad esinegu jellel päeval ühisloorides waltitud ja hea kawaga. Sissetulek jellest läheb noorjoo-päevade majanduskassasse.

\*

Paljud noored kiistwad, kui juur peaks olema kulu laagrist osavõtul. Wõin wastata niipalju: Uue sõidu tariifi järgi raudteel jaab nüüd kergesti hinnaalandust ja peaaegu alati 50%, eriti ekskursioonide puhul. Meie laager on just jeda. Nii siis arwestage oma ajukohast sõiduhind Riiga ja tagasi pooleks ja liigage jellele neli krooni juure, siis on teil sõidukulud umbes teada. Näiteks pileti M. lin-



# aruanne I veerandil 1935.

Kohalif abi antud	Loidetud	Maamatuud lovitatud	Eraktaate lovitatud	Ujajitju lovitatud	Kirju kirjutatud	Hommitvalmet jälgivad	Piibliaastat jälgivad	Piibliaasta lõpetanud	Eugemisturfusit jälgivad	Eugemisturfuse lõpetanud	Põhitõdede uurijad	Põhit. uurimise lõpetanud	Etsetulef kohalifu n.-o. heate	Uatrita fondiis	10% liidu n.-o. teffastafate	Märkufes
—	—	—	—	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—	—	—	Puudub märtsifuu aruanne!
—	—	3	18	25	—	5	5	—	3	2	5	—	—	—	—	} Tõstate võrdseit hääd edu!
—	—	1	—	13	2	3	1	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	4	2	13	—	4	3	2	—	—	4	—	—	—	—	
—	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Aruanne saatmata!
—	38	14	16	32	—	4	2	—	—	4	—	4	—	—	—	Tubli! — Hommitvalve?
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3fta edasi!
—	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Aruanne saatmata!
—	25	—	—	53	1	11	5	—	13	—	6	—	—	—	—	Puudub märtsifuu aruanne!
—	—	—	—	1	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Aruanne saatmata!
—	—	—	13	11	6	3	—	—	11	—	11	—	—	—	—	Piistafest toosneb meri!
—	—	—	1	10	1	8	1	—	1	—	1	—	—	—	—	Ulgus hästi tehtud!
53.33	—	29	55	103	34	11	6	—	13	—	12	—	18.83	1.83	—	} Et näe, tes efitinnale jääb!
—	—	12	1	151	—	13	4	—	12	3	—	—	5.87	2.87	—	
—	25	2	19	25	75	7	6	7	2	2	1	1	—	—	—	
1.—	—	12	2	51	4	10	7	—	—	—	—	—	3.10	1.85	—	} Tõstate võrdseit hästi, aga noorem ruttab järele!
9.12	6	7	8	52	4	10	2	—	—	—	—	—	39.77	3.12	3.78	
—	—	4	49	10	—	14	8	—	—	—	—	—	18.03	1—	2.64	
—	—	—	4	10	—	4	3	1	—	—	—	—	—	—	—	Teete oma parimat!
1.—	—	11	53	101	19	40	28	—	48	—	48	—	16.54	5.87	8.06	Hästi! Edasi!
1.30	—	2	6	5	—	3	—	—	—	—	—	—	3.49	—	1.40	Tõeline on valga väär!
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tänan! Hommitvalve!
—	—	2	—	6	—	2	2	—	—	—	—	—	—	—	—	Olge julged ja töstage!
—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.80	—	Hommitvalve!
—	—	3	—	—	4	4	1	—	—	—	—	—	—	—	—	Aruanne puudub!
1.—	—	5	30	—	30	18	4	4	—	—	—	—	—	—	—	Püüdke püüvalt edasi!
106.35	47	128	284	662	100	165	91	5	107	6	91	—	100.71	19.11	16.33	Puudub tuus aruannet!
—	—	—	—	5	1	4	4	—	—	—	2	—	—	—	—	
106.35	47	128	284	667	101	169	95	5	107	6	93	—	150.41	22.23	20.11	

naist Riiga maksab edas-tagasi 25 krooni. Sellest pool  $12.50 + 4 = 16.50$ . Kui te muud kulu enam ei tee, siis tulete jellega välja. Toit laagris on prii majanduskassasse laetuvate summade tõttu. Kui kohalif noorloo kassa ka pisut toetab, siis on ju kena. Kui aga tahate veel paremini välja tulla, siis müüge meie odavat kirjandust, mida liidu ladust võite tellida, ja kirjanduse müügist saadud tulu pange laagri jõiduks kõrvale.

Mis Läti Valgast edasiõitnijesse puutub, siis me korraldame nõnda, et oleksime kõik korraga seal ja sealt siis jõidame ühijelt edasi alandatud jõiduhinnaga. Sellest jaate tulevikus veel lähemalt ja selgemalt teateid.

**Müüd tähelepänu:** Unioon soovib teada aeglasti, kes jõidavad? Seepärast palun teatada Tartu, Lilla 18. oma nimi, kui jõidate.

Samal ajal jaatke koguduse kassapidaja kaudu oma üllalpidamise raha neli krooni liitu ja teatage mulle, et jeda tegite. Ma lähen 24. aprilliks Riiga uniooni istungile ja siis pean wiima teated laagrisse minejailt, seepärast palun teadustage mulle oma minekust hiljemalt 21. aprilliks.

**Ed. Mägi.**

## Riia kontserdi

asjus väikene teadaanne. Ujaks eelmises numbris nimetatud lauludele on võetud kavasfe W. A. Mozarti laul „Piiba“. Laul leidub „Kirikukoori“ XI andes. Laulu esimene oja tuleb laulda õige pikalt ja majesteetlikult, teine oja seewastu väga elavas tempos. Sealjuures tuleb tähele panna, et iga ükfit hääl tõstaks oma meloodiat hästi esile.

**W. J.**



## „Kaubelge kuni ma tulen!“

„Kaubelge, töötage, kajutage kõik oma võimed ja aeg minu riigi ülesõhitamiseks ja ärge jätke töötamist kuni ma tagasi tulen.“ Nii kõlab läbi aegade Jeesuse käst tema järelkäijatele.

Kristus ei ütle siin, et me peaksime maailma turgudel kaubeldes enestele ajalisku varandust koguma. Ta ei taha, et peaksime elu ülespidamise pärast muretsema, kõik huvid jellele pühendama ja ainult ülejäänud aega Jumalale ohverdama. Riisugune arvamine on vale. Ajalikult heaks käekäiguks Jumal on ette näinud hoopis teise tee. „Mga nõudke esmast Jumala riiki ja jelle õigust, siis antakse kõik ajalisk ülespidamine teile pealekauba.“ Jumal tahab, et Tema riigi töö oleks meie juures esikohal.

Kui mõni tahaks küsida, kus on nael ehk talent, millega ma peaksin kauplema, siis pole raske jeda tunda ja teada. Kuiigi talente ja andeid on väga mitmesuguseid, tahan siin juhtida tähelepanu ainult ühele, mis jagedasti jäetakse tähele panemata.

Möödunud juurnädala töös võdi mõnel teisel juhul on mõned teinud häid kogemusi. Võib olla, nad on leidnud, et neil on anne ja tahe kristliku kirjanduse levitamiseks. Sarnast amet ehk talenti nimetab Jeesus tähendamisjõnas naelaks, millega võib kaubelda. Luf. 19, 12. Inimeste silmis võib olla see nael väärtusetu, aga üksnes Jumal teab, kui palju sellega saab kaubelda ja head teha. Sellest päevast alates, kui ollakse teadlik oma võimes, vutab Jumal, et isik sellega kaupleks.

Enesele kahjuks mäsivad paljud jelle väärtusliku naela higitatuse ja ei kajuta jeda. Nad mõtlewad, et see on nende eraomandus ja et Jumalal ei ole seal midagi nõuda; lasen oma naela seista, ta ei tee kellelegi head ega kurja. Riisugusel arvamisel ei ole pühakirja alust ja on vale. Kõik, mis meil on, oleme saanud Jumalalt, seepärast on Tema õigus oma kasuga tagasi nõuda. Jumal nõuab õigusega, et me saadud andega kaupleksime, ligimeestele head teekime ja Jumala armastust ilmu-

taksime. Bastasel juhul oleme jüüdlased võõra vara kurjasti tarvitamises. „Kes müüid mõistab head teha, ja ei tee jeda, jellele on see patuks.“

Toon siin mõned vabandused, mis kirjandus-ewangeeliiumitöö vastu ette tunakse ja kuhu nagu higitatuse oma nael mäsitakse.

Mõned arvavad, et kirjandus-ewangeeliiumitöös jääb nälga, ei saa enesele riideid ega vajalikku ülespidamist. Riisugune arvamine on vale. Jumal ütleb oma jõnas, et iga töösine on oma palga väärt. Meie kirj-ewangelistid elavad ja töötavad päevast päeva jelle teadmisega, et siin on nende üst võimus, mis maailma ära võidab.

Teisels juureks takistuseks on kirjandustöö alahindamine ja mahategemine. Seda tehakse küll uskumatute poolt nende teadmatuse ja rumaluse pärast. Mga veel halvem on Jumala ees, kui jeda teevad mõned nõdraustlikud koguduseliikmed. See on mõnda takistanud E-ewangeeliiumi tööle tulemast, ja on nõrgestanud töötajate õde-wendade jõupingutusi ja usku. Kõige jellest on ajajooksul kasvunud omapärane arvamine ja ka kõhiasi. Nimelt waadatakse kirjandus-ewangeeliiumitööle kui hädaabitoole, mida võib teha ainult siis, kui enam muud teha ei ole.

Riisugused ebaõiged ja põhjendamata waated peame jüdamest kaotama ja tagasi jõudma esimese teo-aju ja kristuse armastuse juure. Meed ei peaks kedagi takistama talentidega kauplemises. Jumala ees pole need vabandatavad. „Mispärast ei ole jina siis minu raha kaju peale välja annud? Küll mina siis tagasi tulles oleksin jeda kasuga tagasi nõudnud.“ Luf. 19, 23.

Siin aga maksab jõna, tööd on palju ja vähe töötegijaid. Jumal kutsub siin tööle iga õde-wenda, kelles ta on äratanud jelleks oma waimu läbi joowi. Ärge pange vastu waikele kutsele, mis aegajalt mõttena teist läbistub. Kes jeda tunneb, see tulgu. See on Jumala hääl teie jees: „Kaubelge, kuni ma tagasi tulen.“ C. Laimets.

## Võimalused noortele.

Meed, kelles puudub raha puhkelaagrisse sõitmiseks, võiksid jeda teenida kirjanduse levitamisega. Selleks pakub liidu kirjandusosakond hea võimaluse ja annab wanemaid väljandeid juurte protsentidega. Võib jaada järgmisi raamatuid:

Tulewane jõda	20 j. eest, müügihind	50 j.
Widewiku wisted	30 " " "	75 "
Teelaskmel	30 " " "	75 "
Maailma tulewit	20 " " "	50 "
E. jõndm. warjudes	68 " " "	170 "

Bibli hingamispäew 8 j. eest, müügihind 20 j.  
Bibliilugemised 8 " " " 20 "

Mjakirja „Meie Meg“ möödunud aasta numb-  
reid saab 60 %-ga ja kánawusi numbmeid 50 %-ga.  
Eriti joowitameme maikuu algul ilmuvat emade-  
päewa numbrit. Palume jeda numbrit ette tellida  
noorte müügi otstarbeks.

Noorjoo osakonnad telligu kirjandus koguduse  
kirjanduskapi mahetalitujel, kusjuures kirjandus-  
kapp on wastutaw liidu laole, ja noorjoo kasja  
omakorda koguduse kirjanduskapile.



# MITMESUGUST

## Meie konverents.

„Õhikate Jehoowale kõige maa rahwas. Teenige Jehoowat rõõmuga, tulge tema ette rõõmja lauluga. Õppige tundma, et Jehoowa Jumal on; tema on meid teinud, ja ei mitte meie ise, omaks rahwaks ja oma karjalambaks. Tulge ta wärawaist sisse tänuga, tema õuedest sisse kiitusega: tänage teda, kiitke tema nime. Seft Jehoowa on hea, tema heldus kestab igawesti, ja tema tõsidus põlwest põlweni.“

Jumal on olnud tõesti helde ja hea oma rahwa vastu. Warsti on käes aeg, kus wõime jälle rõõmupiduks kokku tulla. Nastapeakoosoleku wõi konverentsi aeg on igale usklikule rõõmu ja õnnistuse ajaks. Issand töötab neil kokkutulemistel oma rahwast erilijelt õnnistada. Iga wõitleja wõib oodata uut tarkust ja wäge Issandalt. Wõitluses me wajame jeda. Eluraskused ja patufusatused valmistawad mõnegi kibeda tunni jumalalapse elus. Tahaksime leida uut julgustust ja elumõtet; tahaksime saada wastust küsimusele: „Wahimees, kas palju weel ööd?“ Tahaksime kokku saada õdewendadega ja nendega olla Issanda osajaamises. Tahaksime leida rahu jüdamele ja teha uusi läbielamusi Seesufega. Tahaksime oja saada hilisest wihmast — Jumala wäe waimust, mis meid valmistaks jeisma raskustes ja vastu minema peailmuwale Õnnistegijale. Meid ja teisi õnnistusi ootame endale konverentsi päewil.

Konverentsi aeg on pisut muudetud. See peetakse Tallinnas, adventpalwelas, Merepuiestee 14-a, 30. maist — 2. juunini. See aeg on wäga joodus; neljapäew, 30. mai on taewaminemispüha, reede on valmistamispäew ja laupäew ning pühapäew on wõimalik pühendada kokkutulemiseks. See-ga peaks see aeg olema peaaegu kõigile wäga sobiw. Me tahame alata neljapäewal, 30. mai hommikul ja jatkata kuni pühapäewa, 2. juuni õhtuni. Neil koosolekudel kawatseme eriti rõhku panna waimuliku toidu jagamisele ja wähem aega pühendada asjaajamisele.

Üks tähtis uudis oleks, mis jundis meid ka muutma alul plaanitjetud aja: loodame tänawu esimest korda adventrahwa ajalooS EestiS näha endi keskkel general-konverentsi esimeest, C. S. Watsoni, Ameerikast. Peale meie ülemaailmse töö juhi tulewad L. S. Christian, Põhja-Euroopa divisjonist ja meie uniooni wennad S. L. Rudhga eesotjas.

Teadmises, et kõik need wennad tulewad meile Jumala jaadikutena ja toowad meile tarwisminewa kuulutuse, siis peaks iga usklik ja ka tõejõber pühidma oja wõtta tänawuseft konverentsist. Meil tulewad ka mitmed tähtjad Eesti tööd puundatawad

küsimused harutamisele nagu — kooli ja rawiajutuse ajutamine jne. Niihästi linna- kui maalikometele tohiks konverentsi aeg ja koht olla wastu-wõetaw.

Iga kogudus waligu jaadikud, kes armastawad Jumala tööd ja wõiksid esitada kogudust wäärrikalt. Iga 10 liikme kohta on üks jaadik ja üks üldjaadik koguduse peale. Kogudus määraku ka ühe jaadikutest juurnõukogu liikmeks. Suurnõukogu on see, kes esitab peakoosolekule töönõukogude kandidaadid.

Me teame, et Jumala rahwa abi tuleb ülalt wägede Jehoowalt. Seepärast tahame tema armu ja halastust osida ja palwes end ette valmistada. Tulge kõik konverentsile: noored ja wanad, nõrgemad ja tugewamad, wanad ja algajad ujuwõitlejad! Kõikidele on oodata rikkalikke õnnistusi. Piiridke koguda sõiduraha, müüge jelleks kirjandust, kasutage odawaid sõiduwõimalusi. Sõmaja eest muretsjeme kohapeal; ainult magamisriided wõikse kaasa. Tulge kõik!

Soowin kõigile õnnistusrikkast kokkutulemist!

G. Rey

## Suurnädalatööst.

Suurnädala-tööl paistab olewat tänawu elaw algus. Kirjandus on hea ning koguduseliikmed on olnud selle mõtmisel õige nobedad, nii et paljudes kogudustes ja gruppides on kõik kirjandus wälja jagatud, mis neile oli jaadetud; mitmes kohas on tulnud puudus ja on tellitud juba uut juure.

Criti humitaw on raamat. Ja et see on uus, siis wõtub peagu igaiks ühe eksemplari endale ja teised eksemplarid edajimüümiseks.

Suurem oja liikmeid on juba käinud kirjandust lewitamas ning saawutanud häid tagajärgi: on annud hulga lehti ära, seft tänawuses terwishoiumbriS on head müügipunktid ning inimesed wõtawad jeda meeledli.

Paljudel liikmetel on juba oma eesmärk käes, kuid ka teised saawad selle warsti, seft me ei saagi enne tööd lõpetada, kui igal kogudusel ja grupil on saawutatud oma eesmärk, ja mida kiiremini me jeda teeme, jeda parem see on. AnnaS kõigewägewam kõigile jõudu ja wastupidawust!

M. S.

## Kirjandusele hinnaalandus.

Konverentsi ajal on meie kirjandus müügil juure hinnaalandusega. Sinned ükSikasjalijelt awaldame järgmises numbris.



## Heategevate osakondade töö.

Käesoleval talvel on olnud Tallinna, Tartu ja Pärnu kogudustel supitööd, ja igas on antud paarikümnele puudustkannatajale igal lõunal liiter jooja suppi ja tükike leiba. Mujal on jagatud tooraineid. Ka riideid on jagatud. Mitmel pool tehakse õmblustöid. Mõned kogudused toovad oma töid konverentši ajal müümiseks.

## Suschenhofi misjonikoolis

kaotatakse eesti osakond käesoleva õppeaasta lõppedes, kuna Eesti liidul on kavatsusel avada oma misjonikool. Suschenhofi kool jääb ainuüksi Lätile ja õppekeeleks jääb läti keel. Meie kool loodetavasti avatakse 1936. aasta sügisel. Oja eesti õpilasi jääb jeniiks kooliraha koguma. Kes soovib ja kel võimalus, võib ka Läti koolis edasi õppida.

## Ristimine Tallinnas.

Hingamispäeva hommikul, 13. aprillil, leidis aset ristimiskoosolek Tallinna Merepuiestee palvelas. Kümme inimest täitis Issanda käsku ja laskis end ristida, astudes kogudusse. Ristis wend G. Mey.

## Tartu juniorid

Korraldasid meile huvitava ja meeldiva 13. hingamispäeva. Nad esinesid oma hingamispäevakooli klassiga ja laste klassiga. Kawas oli weerandi õpetükk kokkuvõetult. Kogudus jättis jellel puhul õpetüki kordamise ära ja andis terve tunni junioridele. Nad jutustasid kordamööda õpetüki, laulsid ja mängisid wahapeal ning iga jutustuse eel lasteklassi liige ütles meelepeetawa salmi ja pani punase suure tähe seinale. Tähtedest laime ilusama lause: „Jumal on armastus“. Võpuks kogudus korraldas hingamispäevakooli klassides 13. hp. korjanduse. Me leidsime, et jelline 13. hp. on diegi huvitaw ja otstarbekohane, eriti weel, et junioridele anda kord võimalust esineda oma klassiga. Oleks kiil soovitaw, et igas koguduses, kus juniore olemas, jeda tehakse.

Liis Mägi.

## Türilt.

Türi kogudus on waenelaps, jekt froomu mõttis temalt järsku ära tema noore piiblitöölise wend Schöni. Siiski püüdis koguduses ikka endine huvi

ja töötähe. Seal on ka noori ja aktiivseid liikmeid, kelle abil peetakse awalikke noortetunde jne. Käitakse koos laulsid harjutamas, millest wõtawad oja ka mõned välispoolt inimesed, kuid sealjuures annab end õige suuresti tunda koorijuhij-wajadus, aga hea tahte juures jaadakse üle nii mõnestki raskest.

Türi liikmed on ka eeskujulikud kirjandusmisjonitöös. Terve linn on jagatud piirkondadeks, nii et üle pole jäänud midagi. Igaiiks teab oma piirkonda peast ega unusta jeda kunagi. Kui jagati jellel kewadel juurnädala alguspäewil välja kirjandust, siis kadus kõik see tagawara inimeste kätte ja järgmisel päewal walgus ta juba mööda linna laiali.

Wend Paul ei ela enam Türil Waide tän. 16 wäikeses majas, waid on asunud nüüd elama maale, umbes 3—4 km linnast eemal, kust nad tulewad igal hingamispäewal Türi-le hangamispäevakooli. Türi-le on aga ka juure tulnud kaks uut kaasmõitlejat, üks Käru kogudusest ja teine Tallinna II., jectõttu töötab kogudusele jeeal weel elawamaks ja tugewamaks kujuneda. Siljuti kirjutajid ajalehed, et Türi-le linnawalitus on oma majapidamisega suures kitsikuses, kuid jellest hoolimata on edasi läinud Jumala majapidamine ja on praegu päris heas seisukorras. Loodame, et jee tulewikus weel rohkem areneb.

M. S.

## Tallinna noorte töökava

Praegu on käsil laulude õppimine. Laulukooride instruktorkaw. W. Johanson wiibib Tallinnas kun aega, mille kestel tehakse tublisti tööd. Mõigil kolmel ülestõusmispiihal on Tallinna ühendkooridel ettekanded, nimekt esimesel piihal Merepuiestee palvelas, teisel piihal Belgulinna palvelas ja kolmandal piihal Nõmme palvelas. Wendeist muusikaõhtudest loodetakse jaada jissjetulekut Riiga sõitjate toetuseks. Samad laulud tulewad ettekandele konverentši ajal Tallinnas, ja wiimati Riias.



Anna Pikat, Walga koguduse liige, juri 19. weebbruaril j. a. 67 aasta wanaduses. Ta oli mitmed aastad truu adwentkoguduse liige.

Karl Koch, Walga koguduse liige, lahkus 67-das eluaastas wanaduse wäsimuses 4. märtsil j. a. Tema waike iseloom jättis hea mälestuse.

L. M.







Jumalik õigus ähwardab teda nuhelda, õigele teele, siis Jumal muudab loomulikult ka oma otjuse jelle inimese elu muutmise pärast. Joel 2, 13; Jer. 18, 7—10.

## „Lehe sõpru ülekohutusest mammonast“.

Luk. 16, 1—12.

Selles tähendamisjõnas käsitatakse esmajoones olukorda Iisraeli rahva ja nende waimuliklike juhtide seas, kes ei jaganud (nii kui Jumala tahtmine, waata Jees. 49, 6) nende hoole usaldatud waimulikku wara teistele ja seega ei mõistnud hoolitseda ka oma tulewiku eest.

Ühelgi inimesel ei ole siin mingit wara, mis ta wõiks pidada oma pärisomanduseks jelle sõna täies mõttes. Me kõik oleme majapidajad Jumalast meie kätte usaldatud waranduse üle. Waata Jobi r. 1, 21. Jumal ootab, et tema majapidajad kasutaksid jeda wara dieiti, andes Jumalale tema töö toetamiseks temale kuuluma oja (Malak. 3, 8—10) ja waeSte kaasinimeste abistamiseks neile wajaliku oja.

Selles tähendamisjõnas ei kiideta mitte ülekohutuse majapidaja teo õiglust, kuidas ta käitles oma peremehe waraga, waid tema tarkust, et ta mõistis oma waldamisel olewa waraga hoolitseda oma tulewiku eest. Nii siis see tegu oli ülekohutune, aga eesmärk oli tark ja kiiduwäärne.

Kristlased kahjuks käitlewad Jumalast usaldatud waraga jagedasti hoopis teisiti. Nad unustawad ära, et see on wõõras ja ajutine wara, ja nad tarwitawad jeda kas oma himude rahuldamiseks, wõi koguwad surmani mammonat, millest neil tuleb lahkuda, jättes jelle waraga hoolitsemata oma tulewiku eest, s. t. nad ei toeta jellega Jumala tööd ega awita waeSte nende puuduses, mis neile kindlustaks (kui see jüdamliku armastuse jumnil tehtud) wastuwõtu igawestesse majadesse. 1. Tim. 6, 17—19.

Siinjes elus peame näitama üles uskawust, käideldes Jumala waraga. Kui me elame ainult endaarmastusele, ahnusele, jättes tegemata hea, milleks Jumal on meile usaldanud wara, siis ei anta meile warandust uuel maal. Saln 10.

Mis puutub „ülekohutuse mammona“ mõistesse, siis Piibakiri ütleb, et „kõik maailm seisab kurjusel.“ 1. Joh. 5, 19. Samuti nagu maailma wara on kurjuse kasutada. Luk. 4, 5—7. Nimult siis, kui me elame ja tegutseme Jumalale meelepärastelt, me mõistame meie käes olewat wara tarwitada õnnistuseks, wastasel korral mammon walitseb meie üle, jündides meid ülekohutustele tegudele (1. Tim. 6, 9—10), olles tõelikult „ülekohutuse mammonast“.

## Kes on ustaw ja mõistlik sulane.

(algus 40. lht.)

räägid, siis istu maha, ja las' see küsib, kes teab rohkem kui sina.

Kui meile antakse Jumala töös wõi teenimises mingi ülesanne, olgu see ka nii wäike kui tahes, siis peaks see meie jüdamises otsekui põlema ja me peakime jellele waatama kui juurele eesõigusele ning jeda nii hindama, et me määratud ajal kohal oleme ja meile antud oja läbi wiime, maksfu mis maksab. Ja kui meile on antud mõni ülesanne, siis peame ka jelles hästi ette walmistama. Hingamispäewafool on koht, kus Issand on pannud meid oma perele „õigel ajal seatud rooga andma“. Ta ootab meilt, et me oleksime jelles ülesandes ustawad ja mõistlikud ning täidaksime oma ülesande dieiti. Kui tähtis see töö on ja misjuguised meie peakime olema, jeda näitawad järgmised wäljawõtted hingamispäewafooli tunnustusest:

„Suur töö on teha meie hingamispäewafoolides; ja need, kellele kuulub nende koolide juhatamine, peakid püüdma tegutseda targalt ja taktikalijelt. Olla tegewuses inimühisustestega, awaldada õiget mõju ja kujundada tõelikke iseloomusid, selleks on suurepärane ja tähtis töö. See on tark kaswataja, kes jelle ajemel, et jagada alati õpetusi, püüab tunna esile õpilase talente ja wõimeid.“ — Tunnustused hingamispäewafooli tööst, lht. 16.

„Kõik, kes wõtawad oja hingamispäewafooli tööst, peakid tundma end õppijatena. Kui me tahame olla tõelised õpetajad, siis peame jaama igapäewasteks õppijateks. . . Õpetajad, minge oma klassidesse; palwetage oma klassi liikmetega ja õpetage neid palwetama. Olgu teie jüda pehmedatud, palwed lühikesed ja lihtsad, kuid tõised. Olgu teie sõnad wähesed ja hästi walitud. Laske oma õpilastel õppida teie huultelt ja eeskujust, et Jumala tõde peab olema juurdunud nende jüdametes, wõi muidu nad ei suuda jääda jeisma läbikatsumise liinjatuses. Me joowime näha noori inimesi Jumala poole pööratuna, kes kaswawad üles tublikeks koguduseliikmeteks.“ — Sealjamas, lht. 20.

„Meil on suur wajakus meeste ja naiste järele, kellel on õige arusaamine patust ja kes ülekohut wihkawad; kelle waimusilmad jündawad dieiti näha Jumala töö wajakust ja kes töötawad jelles pühendatult, omakajapüüdmata huwiga, olles alati warjatud Issandas Jeesuses.“ — Sealjamas, lht. 23.

Arnjad kaaswõitlejad! pöörame palwes Jumala poole, et Ta kingiks meile oma kallist waimu. Olleme usinad Jumala Sõna õppimises ja püüame teha oma oja hästi. Tahame kõik ühel meel minna edasi jelles Jumala juures töös.

A. Sabraf.

Wäljaandja: S. P. Adw. K. Eesti Liit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub. Abitoimetaja: H. Piik.

Tellimishind: Afsinumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksew artwe 192.